

Sygn. akt VGC 1260/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Toruniu – V Wydział Gospodarczy

w składzie:

przewodniczący: SSR Maciej J. Naworski

protokolant: sekretarz sądowy Irena Serafin

po rozpoznaniu dnia 20 października 2020r.,

w T.

na rozprawie

sprawy

z powództwa J. S. (NIP (...))

przeciwko (...) sp. z o.o. w G. (KRS (...))

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w G. na rzecz powoda J. S. kwotę 20.941,98zł (dwadzieścia tysięcy dziewięćset czterdzieści jeden złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 23 lipca 2019r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.665zł (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 3.600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VGC 1260/20

UZASADNIENIE

J. S. domagała się od (...) sp. z o.o. w G. 20.771,90zł z odsetkami tytułem wynagrodzenia i 171,08zł za koszty odzyskiwania należności. Zawarła bowiem z pozwanym umowę, na podstawie której poprawiła posadzkę w budynku pozwanego po innym wykonawcy. Za pracę należało się jej 25.771.90zł jednak pozwany nie zapłacił dochodzonej części tej kwoty (k. 5 – 8).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, ponieważ z uwagi na słabą jakość prac powódki obniżył jej wynagrodzenie; ponadto powódka odpowiada za szkodę, którą poniósł w wyniku nienależytego wykonania umowy.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) sp. z o.o. w G. zleciła J. S. za 25.771.90zł wyszlifowanie posadzki w swoim magazynie nieprawidłowo wykonanej przez osobę trzecią.

Bezsporne.

J. S. wyłączyła w umowie z (...) sp. z o.o. w G. odpowiedzialność z rękojmi.

Bezsporne (umowa k. 10).

Za wykonane prace (...) sp. z o.o. w G. zapłaciła J. S. 5.000zł

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

I.

1. Stan faktyczny w pewnej części był bezsporny wobec czego Sąd ustalił go w oparciu o zgodne oświadczenia stron i art. 230 k.p.c.

W pozostałej części Sąd ustalił fakty w na podstawie dokumentów. Nie budziły bowiem zastrzeżeń a strony ich nie kwestionowały.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron, ponieważ ich przeprowadzenie nie było potrzebne (art. 235² pkt 2 k.p.c.).

2. Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań należy poczynić następujące uwagi ogólne.

Po pierwsze, proces cywilny jest kontradyktoryjny i obowiązuje w nim zasada prawdy formalnej.

Po drugie, przez umowę o dzieło wykonawca zobowiązuje się odpłatnie wykonać określone dzieło (art. 627 k.c.) i ponosi odpowiedzialność z rękojmi za jego wady (art. 638 § 1 k.c.).

Po trzecie jednak, dopuszczalne jest wyłączenie odpowiedzialności z rękojmi w stosunkach między przedsiębiorcami (art. 558 § 1 k.c.).

3. Na wstępie należy stwierdzić, że strony zawarły umowę o dzieło i nie było w tym zakresie między nimi rzeczywistego sporu. Zbędne jest zatem prowadzenie dalszych rozważań na ten temat.

II.

1. Pozwany odmawiał zapłaty za zasadniczą część robót powódki podnosząc, że końcowy efekt jej pracy nie nadawał się do akceptacji co skutkowało złożeniem jej oświadczenia o obniżeniu wynagrodzenia.

Oświadczenie pozwanego było jednak bezskuteczne, ponieważ strony wyłączyły w umowie odpowiedzialność z tytułu rękojmi. Obniżenie ceny jest zaś prawem charakterystycznym dla tego reżimu odpowiedzialności (art. 560 § 1 k.c.). Nie było zaś żadnych wątpliwości, że pozwany chciał skorzystać z rękojmi, skoro wprost się na nią powołał cytując poświęcone jej przepisy (k. 116 – 118).

Trudno też dokonać odmiennej interpretacji umowy, skoro powódka *expressis verbis* oświadczyła w niej, że nie udziela rękojmi na swoje prace a pozwany je zaakceptował. Zwraca uwagę, że żadna ze stron nie wносиła o przeprowadzenie postępowania dowodowego w celu wykładni złożonych oświadczeń woli a w myśl art. 247 k.p.c. dowód z zeznań stron i świadków przeciwko osnowie dokumentu jest niedopuszczalny.

W rezultacie pozwany nie zwolnił się z obowiązku zapłaty wynagrodzenia powołując na rękojmię.

W rezultacie prowadzenie postępowania w tym kierunku nie było celowe.

Dla porządku Sąd zaznacza, że wniosek o wyłączeniu rękojmi nie pozostaje w sprzeczności z poprzedzającymi go postanowieniami umowy dotyczącymi sposobu stwierdzenia nieprawidłowości w wykonaniu prac przez powódkę i

ich skutkami (umowa: warunki odbioru prac, pkt. 4, k. 10v.). Strony działając w granicach swobody kontraktowania mogą bowiem uregulować zarówno procedurę odbioru działa jak też jego poprawienia i obliczenia ewentualnego odszkodowania.

Teza, że postanowienia umowy regulujące tę problematykę dotyczą rękojmi nie daje się zaakceptować, skoro w następnym punkcie pada jednoznaczne oświadczenie, że rękojmia nie jest udzielona.

Nie są jednak bezskuteczne; dotyczą jednak odszkodowania.

2. Po drugie, pozwany z ostrożności stwierdził, że poniósł szkodę w wyniku nienależytego wykonania zobowiązania przez powódkę (k. 107).

Także ten zarzut okazał się nieskuteczny.

Otóż, sam fakt nienależytego wykonania zobowiązania, w tym w szczególności, nieprawidłowego wykonania działa, nie zwalnia zamawiającego z obowiązku zapłaty wynagrodzenia. Co więcej, także poniesienie szkody nie rodzi tego typu skutku. Żadne z tych zdarzeń nie powoduje bowiem wygaśnięcia zobowiązania. Tego typu skutek jest natomiast wynikiem złożenia odpowiedniego oświadczenia woli, w tym zwłaszcza o potrąceniu.

Pozwany nie złożył go jednak powódce, wobec czego jej roszczenie nie wygasło. Oświadczenie o obniżeniu ceny nie jest zaś oświadczeniem o potrąceniu; pomijając inne względy, oświadczenie o obniżeniu ceny ma charakter prawokształtujący i dotyczy wyłącznie zgłoszonego roszczenia; oświadczenie o potrąceniu wymaga natomiast wyartykułowania własnego roszczenia przez autora i przeciwstawienia go roszczeniu kontrahenta.

Sąd ocenia zaś stan faktyczny na moment zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.) i nie może za pozwanego dokonywać czynności prawa materialnego ani też ich domniemywać.

Co oczywiste, pozwany zachowuje prawo żądania odszkodowania; z uwagi jednak na brak oświadczenia, które mogło mieć wpływ na byt dochodzonego roszczenia zastanawianie się, czy powódka wykonała umowę i czy dołożyła należytej staranności nie było potrzebne.

III.

1. W konsekwencji Sąd uwzględnił powództwo w całości na podstawie art. 627 k.c.

2. Sąd zasądził od pozwanego odsetki zgodnie z żądaniem, ponieważ pozwany go nie kwestionował a było usprawiedliwione w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst. Dz. U. poz. 935 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. poz. 1649).

3. Sąd zasądził od pozwanego równowartość 40Euro tytułem zwrotu kosztów dochodzenia należności, ponieważ znajdowało usprawiedliwienie w art. 10 ust. 1 wymienionej poprzednio ustawy.

4. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.